

har præget udviklingen centralt; det har selv-sagt også bundet os.

Folkekirkens Nødhjælp er kommet meget, meget sent ind i det. De siger, at vi bør udskyde sagen, fordi de ikke rigtig har sat sig ind i den, og de har altså haft ni år til det, så det meste af det kan vi ikke tage alvorligt. Men Folkekirkens Nødhjælp har ret på ét punkt, som jeg også gjorde meget ud af i min ordførertale, nemlig hensynet til ulandene og biodiversiteten. Og som jeg også sagde, er direktivforslaget, som det foreligger nu, ikke tilfredsstillende, men den realistiske måde at få det gjort bedre på er nu at bruge Europa-Parlamentet. Det er dem, der kan gå ind og skabe den situation, der giver dem mulighed for at forhandle sig frem til et ordentligt resultat.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan ikke rigtig se, at SF skulle være forpligtet til at gå ind og støtte forhandlingsmandatet i den her sag, for den dagsorden, som Folketinget i sin tid vedtog, og som hr. Kjeld Rahbæk Møller var med til, er jo ikke opfyldt. Den er på væsentlige punkter slet ikke opfyldt, så jeg mener, at man fra SF's side må kunne stå fast på de mere fundamentale krav.

Så må jeg sige til hr. Kjeld Rahbæk Møller, at jeg synes, det er en lidt urimelig, for ikke at sige en meget urimelig kritik af Folkekirkens Nødhjælp, der bliver opmærksom på, at der her ligger nogle fundamentale problemer, bl.a. og ikke mindst for ulandene. Folkekirkens Nødhjælp bør have ros for, at man gør Folketinget opmærksom på det, inden beslutningerne træffes, frem for at de næsten ligefrem skal bebrejdes, at de kommer ind i sagen på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Jeg roste skam også Folkekirkens Nødhjælp for at have bragt ulandenes interesser på banen. Det er det centrale udestående problem.

Hvad angår, om SF skal springe fra nu: Sagen er jo den, at de partier, der dengang vedtog en dagsorden, har arbejdet tæt sammen i alle disse forløbne år, og SF har sammen med andre partier kunnet være med til at præge udviklingen. Derfor er vi selvfølgelig forpligtet af det, vi har sagt ja til.

Og endnu en gang: Det store udestående problem, jeg ser i dag, er ulandene. Der mener

jeg, at vi ikke kommer længere i Ministerrådet, medmindre vi får Europa-Parlamentet til at opretholde sit ændringsforslag nr. 76. Det vil jeg sandelig også håbe de gør. Det er den realistiske mulighed for at nå til noget, som er så ideelt, som noget politisk kan være.

Ulla Solvang (RV):

I denne meget etisk prægede debat mener vi i Det Radikale Venstre, at det grundlæggende er fornuftigt med en patentlovgivning for bioteknologiske opfindelser, idet den vil stimulere forskning inden for helbredelse af arvelige sygdomme. Generelt set er vi også tilfredse med det foreliggende direktiv ikke mindst på grund af imødekommelsen af de danske forbehold.

For eksempel er vi glade for, at der er indført en bestemmelse om et forbud mod patent på mennesker og i en vis udstrækning også på dyr. Ligeledes hilser vi bestemmelserne om »farmer's privilege« på plante- og dyreområdet velkommen.

Vi er dog meget betænkelige ved fremstillingen af genmodificerede dyr. Principielt mener vi, at så længe dyret ikke påføres unødigt lidelse, er forskningen i orden, men så kan man stille spørgsmålet: Hvem afgør, om dyret lider?

Samtidig er vi bekymrede for udviklingen i ulandene. Selv om patentansøgningen skal indeholde oplysning om det biologiske materiales oprindelsesland og personen – hvis prøverne er taget fra en person – skal informeres om patentansøgningen og have lejlighed til frit at give sit samtykke hertil, hvordan kan det så sikres, at ulandene eller de oprindelige folk får den rette del af kagen i praksis? Skal man eventuelt betale penge til en diktator, og hvad ved jeg? Bør de involverede eventuelt have del i penge indsamlet ved fund raising? Vi tror, at ulandene, som vi har set det i mange andre tilfælde, vil blive snydt i det her spil, medmindre der fastlægges meget klare rammer for, hvordan eventuelle kommercielle gevinster skal fordeles.

Jeg vil gerne udtrykke mig positivt om den debat og den proces, der har været i Danmark siden 1991, hvor der blev stemt imod direktivet, og hvor så Folketinget vedtog den motiverede dagsorden. Debatten har været lang og grundig, hvilket efter vores mening er meget væsentligt i en sag med så store etiske og moralske spørgsmål.

Det Radikale Venstre kan støtte det fremlagte direktiv.